

Memorial Day, erindringens gådefulde strenge og JFK's højeste politiske kunst

Den 29. maj 2023 (EIRNS) – Memorial Day handler ikke om at vælge mellem at fejre en fridag for at spise hotdogs eller føle sig trist et øjeblik over dem, der ofrede deres liv for en sag. Abraham Lincoln indfangede i sin første indsættelsestale bedst, hvordan mindedage for dem, der kæmpede for landet, faktisk fungerer, selv da landet stod over for udbruddet af en borgerkrig: "Erindringens gådefulde strenge, der strækker sig fra hver eneste slagmark og fædrelandsgrav til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svinge, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur."

Nogle af de efterklingende ekkoer af Lincolns statskunst omfatter følgende: Det er vigtigt at minde os selv om, at vi ikke udgør så dårligt et folk, som vores nuværende omstændigheder kunne antyde, at vi er; og at vi i den bevidste indsats for at mindes, hvad der er gået forud for landets dannelse og eksistens, kan blive forvandlet til de personer, som vi burde være. Det kan lykkes, fordi hukommelsen fungerer på samme måde som musikkens kraft.

Da Memorial Day i dag indtræffer på præsident John F. Kennedys fødselsdag, som også var veteran, og som i sandhed døde i dette lands tjeneste, er det værd at studere hans hovedtale om kulturens nære rolle på det højeste politiske niveau. Han omtalte i 1962 som en del af bestræbelserne på at etablere et nationalt kulturprojekt, det, der skulle blive til JFK Center for the Performing Arts. (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-close-circuit-television-broadcast-behalf-the-national-cultural-center>)

“I det omfang kunstnere kæmper for at udtrykke skønhed i form og farve og lyd, i det omfang de skriver om menneskets livtag med naturen eller samfundet eller sig selv, i det omfang rammer de en modtagelig klangbund i hele menneskeheden. I dag taler Sofokles til os fra mere end 2.000 år tilbage.” På trods af spændingerne mellem Rusland og USA læser russerne Mark Twain og Edgar Poe, og amerikanerne læser Tolstoj og Dostojevskij, og begge opnår “indsigt i de fælles problemer i det menneskelige hjerte. Så i dag, som altid, kender kunsten ingen nationale grænser.”

“Genier kan tale på et hvilket som helst sprog, og hele verden vil høre det og lytte. Bag stormen af daglige konflikter og kriser, de dramatiske konfrontationer, den politiske kamps tumult, fortsætter digteren, kunstneren, musikeren århundreders stille arbejde med at bygge broer af erfaring mellem folkeslag, minde mennesket om det universelle i dets følelser og ønsker og fortvivlelse, og minde det om, at de kræfter, der forener, er dybere end dem, der splitter.

“Således er kunst og opmuntring til kunst politisk i den allerdybeste betydning, ikke som et våben i kampen, men som et instrument til at forstå det nytteløse i at kæmpe mellem dem, der deler menneskets tro. Aischylos og Platon bliver husket i dag, længe efter at det kejserlige Athens triumfer er glemt. Dante overlevede ambitionerne i det 13. århundredes Firenze. Goethe hæver sig roligt over Tysklands politik, og jeg er sikker på, at når århundreders støv har lagt sig over vores byer, vil vi også blive husket, ikke for sejre eller nederlag i kamp eller politik, men for vores bidrag til den menneskelige ånd ... Hvis vi kan gøre vores land til en af civilisationens store skoler, så vil vores krav på menneskehedens ultimative taknemmelighed helt sikkert hvile på denne præstation.”

JFK tilføjede, at “et stort demokratisk samfund” har “et særligt ansvar over for kunsten, for kunsten er den store demokrat, der kalder kreative genier frem fra alle dele af

samfundet... Den blotte ophobning af rigdom og magt er tilgængelig for både diktatoren og demokratene. Hvad frihed alene kan bringe, er frigørelsen af det menneskelige sind og ånd, som finder sin rigeste opblomstring i det frie samfund." I bund og grund kan vi ikke have et demokrati, uden at kunsten bringer det bedste frem i mennesket.

Det er værd at huske en god præsident. Gør Amerika godt igen.

Første skridt: Underskriv og cirkuler Schiller Instituttets "Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA's (næste) præsident!" https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Foto: Cottonbro Studio, Pexels CC0